

Σήμερα και πάλι ο Ελληνισμός βρίσκεται σε θανάσιμο κίνδυνο. Έχουμε μια Τουρκία αναθεωρητική, επιθετική, επικίνδυνη. Ένα κράτος-πειραιήs με απέραντες φιλοδοξίες, επιδιώκοντας να κατασιεί όχι απλώς περιφερειακή δύναμη, αλλά κυρίαρχη μεγάλη δύναμη, που ποδοπατά το Διεθνές Δίκαιο και επιβουλεύεται τα κυριαρχικά δικαιώματα των γειτονικών της κρατών, ιδιαίτερα του Ελληνισμού.

Οι πρωτεργάτες της Επανάστασης, αν έβλεπαν το σημερινό αποτέλεσμα, θα έλεγαν ότι ο σίχχος τους υλοποιήθηκε και ότι το κράτος που δημιούργησαν έφθασε να γίνει 200 ετών. Ο αντίλογος είναι βέβαια ότι η σημερινή Ελλάδα θα μπορούσε να είναι μεγαλύτερη, πλουσιότερη και πιο ισχυρή από ό,τι είναι σήμερα.

►► Διαβάζουμε τον σκοπό της Επανάστασης των Ελλήνων:

«(...) μάλλον δὲ τοὺς κατὰ μέρος πολέμους ἐνώσαντες, ὁμοθυμαδὸν ἐκστρατεύσαμεν, ἀποφασίσαντες ἢ νὰ ἐπιτύχωμεν τὸν σκοπὸν μας, καὶ νὰ διοικηθῶμεν μὲ νόμους δικαίους, ἢ νὰ χαθῶμεν ἐξ ὀλοκλήρου, κρίνοντες ἀνάξιον νὰ ζῶμεν πλέον ἡμεῖς οἱ ἀπόγονοι τοῦ περικλεοῦς ἐκείνου ἔθνους τῶν Ἑλλήνων ὑπὸ δουλείαν τοιαύτην, ἰδίαν μᾶλλον τῶν ἀλόγων ζῶων, παρὰ τῶν λογικῶν ὄντων». Απόσπασμα ἀπὸ Διακήρυξη τῆς Εθνικῆς Συνελεύσεως, Επίδαυρος, 15 Ἰανουαρίου, 1822

Ἡ Επανάσταση τοῦ 1821 ὑπῆρξε μίαν σειρά ἀπὸ πολεμικά, πολιτικά καὶ κοινωνικά γεγονότα ὑψηλῆς σημασίας ὄχι μόνον γιὰ τοὺς ὄμοια ἐμπλεκομένους, τοὺς Ἕλληνας ἐπαναστάτες καὶ τὴν Ὀθωμανικὴν Αυτοκρατορία, ἀλλὰ καὶ γιὰ ὁλόκληρη τὴν Εὐρώπη. **Ὁ Ἀγὼνας τῶν Ελλήνων γιὰ «πολιτικὴ ὑπάρξη καὶ ανεξαρτησία» κρυσταλλοῦσε ζωντανὰ τὰ μεγάλα προτάγματα τοῦ Διαφωτισμοῦ, τῆς Ἀμερικανικῆς καὶ τῆς Γαλλικῆς Επανάστασης. Ὁργανωμένη ἀπὸ τὴ Φιλικὴ Εταιρεία (Σκουφάς, Ξάνθος, Τσακάλωφ) στὸ πνεῦμα τοῦ καρμποναρικοῦ συνωμοτισμοῦ, ἡ Επανάσταση, ὡς συμβαίνει μὲ ὅλα τὰ ἀντίστοιχα κινήματα, πολὺ γρήγορα δημιούργησε τὴ δική της δυναμικὴ, ὑπερέβη τοὺς γεννητορὲς της καὶ ἀλλάξε τὴν ἴδια τὴν κοινωνία που τὴν υποστήριζε.** Ἡ Επανάσταση τῶν Ελλήνων, ἡ Ἑλληνικὴ Ἐθνικὴ Παλιγγενεσία, ὅπως ὀνομάστηκε τὸ ἐθνικὸ κίνημα τῶν Ελλήνων, ἐξασφάλισε στὸ ἔθνος ὕστερα ἀπὸ πολλοὺς αἰῶνες ὑποταχθεὶς σὲ ξένους κυρίαρχους ἀνεξάρτητη ἐθνικὴ ἐστία, μικρὴ στὴν ἀρχή, μεγαλώνοντας μὲσα ἀπὸ συνεχεῖς ἀγῶνες, στὰ ἴδια πατρογονικά χωριά, τῶν ἀρχαίων ἐνδόξων προγόνων μας.

Ἡ Παλιγγενεσία

Ἡ ἐμβληματικὴ μορφή καὶ ηγέτης τῆς Επανάστασης τοῦ 1821, ὁ στρατηγὸς Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, μὲ τὸν περίφημο λόγο του στὴν Πνύκα τῆς 8ης Ὀκτωβρίου 1838, που ἀποτελεῖ τὴ διαρκὴ πνευματικὴ παρακαταθήκη πρὸς τὴ νέα γενιά ἀλλὰ καὶ ὅλους τοὺς Ἕλληνας, ἀκόμα καὶ ἰδιαίτερα σήμερα, μας ἐξηγεῖ μὲ τὸν ἀπλὸ του λόγου πῶς οἱ Ἕλληνες ἔκαναν τὴν Επανάσταση. Λεῖ ο στρατηγὸς τοῦ ἔθνους μας:

«Ὅταν ἀποφασίσαμε νὰ κάμωμε τὴν

Επανάσταση, δὲν ἐσυλλογισθῆκαμε οὔτε πόσο εἴμεθα οὔτε πῶς δὲν ἔχομε ἄρματα οὔτε ὅτι οἱ Τούρκοι ἐβαστοῦσαν τὰ κάστρα καὶ τὰς πόλεις οὔτε κανένας φρόνιμος μας εἶπε "πού πάτε ἐδῶ νὰ πολεμήσετε μὲ σιταροκάραβα βατσέλα", ἀλλὰ ὡς μία βροχὴ ἔπεσε εἰς ὅλους μας ἡ ἐπιθυμία τῆς ἐλευθερίας μας καὶ ὅλοι καὶ ὁ κλῆρος μας καὶ οἱ προεστοὶ καὶ οἱ καπεταναῖοι καὶ οἱ πεπαιδευμένοι καὶ οἱ ἐμπόροι, μικροὶ καὶ μεγάλοι, ὅλοι ἐσυμφωνήσαμε εἰς αὐτὸ τὸ σκοπὸ καὶ ἐκάμωμε τὴν Επανάστασιν».

Χωρὶς ἀμφιβολία, ὁ ἀγῶνας αὐτὸς εἶχε τὴν οὐσία καὶ τὴς διαστάσεις ἐνὸς θαύματος. Καὶ ὡς ἐγράψε ὁ στρατηγὸς Μακρυγιάννης, «γιατὶ στὸ θαῦμα κι ὄχι στὴ λογικὴ χρωστᾶται τὴν ἀνάστασή του τὸ Γένος». **Ἡ λογικὴ ἔλεγε ὅτι οἱ ἀποιδήγησε προσπάθεια ἐξέγερσης ἀπέναντι στὴν Ὀθωμανικὴν Αυτοκρατορία ἦταν, ἐκ τῶν προτέρων, καταδικασμένη σὲ ἀποτυχία, ὡς εἶχε γίνῃ καὶ στὸ παρελθόν μὲ τὰ διάφορα προεπαναστασιακὰ κινήματα. Καὶ ὅμως τὸ τόλμησαν.**

Αὐτοὶ οἱ ἀγριάνθρωποι μουστακαλήδες, οἱ ἀνθρώποι-θεριά, ἡμίθειοι μὲ τὴν λερωμένη φουστάνελα καὶ τὰ τρύπια τσαρούχια, που τὸ μάτι τους γυάλιζε, ἀποφασισμένοι γιὰ «ῥωρα ἐλευθερίας ζωῆς» ἢ τὸν ἐνδοξο θάνατο. **Λεβέντες που ἀπὸ τὴν κορφή τοῦ λόφου καὶ πάνω στὴ μάχη σήκωναν περιπαικτικά -**

υποτιμητικά τὴ φουστάνελα τους καὶ ἐδειχναν τὰ ὀπίσθια στὸν ἐχθρὸ, ὅπως ὁ Καραϊσκάκης. Που σαν ἄλλοι Λεωνίδες, εὐρισκόμενοι στὴν πιο δεϊνὴ θέση, ὡς οἱ πολιορκημένοι στὸ Μεσολόγγι, εἰρνεύονταν τοὺς μουρτάτες πῶς «τὰ κλειδιά τῆς πόλης εἶναι κρεμασμένα στὴς μπούκες τῶν κανονίων μας». Αὐτοὶ οἱ θαλασσοδαρμένοι ναυτικοί, που διέσχισαν μὲ ναυτοσύνη τὴς θάλασσες καὶ ἐσπαγαν τοὺς ἀποκλεισμούς τῆς θαλασσοκράτειρας Ἀγγλίας.

Μαζὶ τοὺς γενναίους καπετάνισσες-ἀντρογυναίκες, που τίμησαν τὸ οικογενειακὸ τους ὄνομα, διαθέτοντας τὴς περιουσίες τους καὶ τοὺς γιους τους στὸν Ἀγῶνα τοῦ ἔθνους, ὡς ἡ Ὑψηλάντισσα καὶ ἡ Μαντῶ Μαυρογένους, ἢ ἀκόμα που σαλτάριζαν στὰ καρβία τῶν ἀντρῶν τους σαν τὴν Μπουμπουλίνα καὶ που βρόντηξαν τὰ ἄρματα τῶν ἀντρῶν τους σαν τὴ Δέσπω. Αὐτοὶ οἱ ἀπλοὶ, ἀνεπιτήδευτοι, συνθησιμένοι ἀνθρώποι, νοικοκυραῖοι καὶ ἀπλοὶ χωριάτες, οἱ ἀπλοὶ παπᾶδες του χωριοῦ, λαϊκοὶ καὶ κλῆρος ἀνάμα, ἕνας λαὸς φορέας ἐνὸς πολιτισμοῦ μὲ τὴς ρίζες του στὸ ἱστορικὸ παρελθόν του, που γινώριζε πῶς ὁ τελευταῖος βασιλιάς τους σκοτώθηκε πάνω στὴ μάχη καὶ καμιά συνθήκη δὲν ἔκαμε μὲ τοὺς Τούρκους, ὡς εἶπε ὁ Κολοκοτρώνης στὸν Χάμιλτον. **Τὸν ξεσηκωμὸ τοῦ Γένους δὲν τὸν ἔκαναν ἄεργοι**

Γενναίες καπετάνισσες-αντρογυναίκες, που τίμησαν το οικογενειακό τους όνομα, διαθέτοντας τις περιουσίες τους και τους γιους τους στον Αγώνα του έθνους, όπως η Υψηλάντισσα και η Μαντώ Μαυρογένους (αριστερά), ή ακόμα που σαλπάριζαν στα καράβια των αντρών τους σαν την Μπουμπουλίνα (δεξιά).

ρεμπεσκέδες και λιμοκοντόροι που περιφέρονταν στις δεξιώσεις και στα σαλόνια της Ευρώπης, αλλά ο ανθός του Γένους που διαβιούσε στις ακμάζουσες ελληνικές παροικίες της Ρωσίας, των Βαλκανίων, της Κεντρικής Ευρώπης και της Ιταλίας και σπούδαζε στα πανεπιστήμιά τους. Εικοσάχρονα παλικάρια επάνδρωσαν τον Ιερό Λόχο του πρίγκηπα Υψηλάντη και πέθαναν στο Δραγατσάνι, εμπνεόμενα από τη φλόγα της ελευθερίας της σκλαβωμένης πατρογονικής πατρίδας.

Και όλοι στον Αγώνα χωρίς ηγεσίες επιτηδευμένες, σπουδαγμένες σε περιφημες στρατιωτικές σχολές, χωρίς μαθήματα τακτικής, αλλά μόνο με την άριστη γνώση του ανταρτοπόλεμου, που ήξεραν χρόνια τώρα χωρίς «ασκήσεις ακριβείας και πυκνής τάξεως», αλλά με άμεσα, καθαρά και σαφή παραγγέλματα που όλοι καταλάβαιναν: «Φωτιά, Έλληνες!», «κώλο με κώλο, ρεεε!» όπως στη Μάχη της Γράνας το 1821 λίγο πριν από την κατάληψη της Τριπολιτσάς. «Άδικα οι σέλες λαβώνουν τις ράχες των φαριών! Άδικα ο Μαχμούτ μαζεύει αρμάδες και ασκέρια! Άδικα οι πασιάδες χιμούν προς τον Νοτιά! Ήταν δικαιοσύνη του Αλλάχ να γκρεμιστή το κραταιό Ντοβλέτι. Δικαιοσύνη του Θεού να

γίνη Γιουνανιστάν η Ρούμελη!». μας λέει ο Καραγάτσος σε ένα από τα υπέροχα διηγήματά του στη «Μεγάλη Λιτανεία». Η Ιστορία είχε γυρίσει αποφασιστικά φύλλο υπέρ των Ελλήνων και η νίκη στεφάνωσε ξανά το δικό μας στρατόπεδο, όσο και αν εμείς οι ίδιοι με τις εμφύλιες διαμάχες γκρεμίζαμε ό,τι με αίμα είχε κατακτηθεί. Ο κύκλος πολλών αιώνων που είχε ανοίξει στο Μαντζικέρτ (1071) φαινόταν να τελειώνει οριστικά.

Η Μεγάλη Ιδέα

Μετά τις 3 Φεβρουαρίου 1830, με την υπογραφή του 4ου Πρωτοκόλλου του Λονδίνου, άρχισε η περιπέτεια του νέου ελληνικού κράτους χάρη στις άοκνες προσπάθειες του κυβερνήτη Ιωάννη Καποδίστρια, ο οποίος όμως δεν πρόλαβε να ολοκληρώσει το έργο του και κυρίως να εγκαταστήσει «Ελληνικόν Θρόνον» ώστε η σύγχρονη Ελλάδα να έχει μια όσο το δυνατόν πιο ανεξάρτητη πορεία. Καθόσον ο απώτερος στόχος της Εθνικής μας Παλιγγενεσίας ήταν η ένταξη στο νέο, ελεύθερο ελληνικό κράτος όλων των Ελλήνων και η απελευθέρωση του κέντρου του Μεσαιωνικού Ελληνισμού, της ιστορικής μας πρωτεύουσας, της Κωνσταντινούπολης. Με αυτά τα δεδομένα, βλέποντας

τη σημερινή κατάληξη της Επανάστασης και της δημιουργίας ελληνικού κράτους από την πλευρά των πρωτεργατών, το εγχείρημα που αποφάσισαν υπήρξε τελικά πιο επιτυχημένο από όσο φανταζόταν. Για κάποιους από αυτούς όμως ίσως να το θεωρούσαν και αποτυχία, βλέποντας ότι η Ελλάδα δεν έγινε το κράτος που είχαν στα όνειρά τους, το κράτος των δύο ηπείρων και των πέντε θαλασσών, με πρωτεύουσα την Κωνσταντινούπολη. Δεν συνέβη η μετάλλαξη της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας σε ελληνική ή αλλιώς η αναβίωση της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας. Ήταν η Μεγάλη Ιδέα του έθνους. Παρ' όλα αυτά, οι πρωτεργάτες της Επανάστασης, αν έβλεπαν το σημερινό αποτέλεσμα, θα έλεγαν ότι ο στόχος τους υλοποιήθηκε και ότι το κράτος που δημιούργησαν έφθασε να γίνει 200 ετών, ενώ θα θεωρούσαν τους εαυτούς τους δικαιωμένους. Βλέποντας το τελικό αποτύπωμα στον χάρτη, θα λέγαμε ότι ξεπέρασε τους στόχους και την πραγματικότητα της εποχής εκείνης. Ο αντίλογος σήμερα είναι βέβαια ότι η σημερινή Ελλάδα θα μπορούσε να είναι μεγαλύτερη, πλουσιότερη και πιο ισχυρή από ό,τι είναι σήμερα. Είναι φανερό και αποτυπώνεται από όλους τους ιστορικούς ότι η προοπτική της επέκτασης των συνόρων υπήρχε εξαρχής στην αντίληψη και στην εθνική συνθηματολογία που κληρονόμησε από την Επανάσταση το νεοελληνικό κράτος. Η μεγαλοϊδεατική ιδεολογία και η πολιτική της εθνικής ολοκλήρωσης διέτρεχαν απ' άκρου εις άκρον την ελληνική κοινωνία του 19ου αιώνα. **Ντοπαρισμένοι από την προοπτική του μεγαλείου μιας ελληνικής αυτοκρατορίας, τις διαφωτιστικές ιδέες για την πρόοδο της κοινωνίας αλλά και από χρησμούς και προφητείες ριζωμένες καλά στη μακράιωνη ιστορία μας, οι Έλληνες είχαμε μια αξιοθαύμαστη δημιουργικότητα, ζωντάνια και δημογραφική ανάπτυξη μέχρι τις αρχές του 20ού αιώνα. Όλα αυτά δικαιολογούσαν μεγάλες προσδοκίες στο νεόδμητο βασίλειο, το οποίο αριθμούσε μόλις 750.000 κατοίκους, σύμφωνα με την πρώτη οθωμανική απογραφή του 1834, ενώ υπήρχε ακόμα τουλάχιστον τετραπλάσιος αριθμός Ελλήνων που θα ενσωματωνόταν με τον καιρό στο ελληνικό κράτος.**

Έτσι στα 100 πρώτα χρόνια, παρά τα λάθη μας (πόλεμος 1897), ο Ελληνισμός βγήκε τραυματισμένος πολλαπλά, αλλά ακόμα ικανός για τη γενική αναμόρφωση και αναστήλωση των εθνικών δυνάμεων, όπως έδειξαν οι Βαλκανικοί Πόλεμοι που ακολούθησαν. Μέσα στη νέα έξαρση του αλυτρωτισμού και τη δομημένη βεβαιότητα της αδιόπιστης συνέχειας του Ελληνισμού, όλα αυτά θα αποτε-

Θ. Κολοκοτρώνης: «Όταν αποφασίσαμε να κάμωμε την Επανάσταση, δεν εσυλλογισθήκαμε ούτε πόσοι είμεθα ούτε πως δεν έχομε άρματα ούτε ότι οι Τούρκοι εβαστούσαν τα κάστρα και τας πόλεις ούτε κανέναν φρόνιμος μας είπε "πού πάτε εδώ να πολεμήσετε με σιταροκάραβα βιασέλα", αλλά ως μία βροχή έπεσε εις όλους μας η επιθυμία της ελευθερίας μας».

Η εξωτερική πολιτική της Τουρκίας βασίζεται στη γεωπολιτική αντίληψη του 19ου αιώνα περί ζωτικού χώρου (lebensraum) που υιοθέτησαν οι ναζί. Ο οδικός χάρτης της Τουρκίας στηρίζεται στις παρακάτω θεωρίες: ο Εθνικός Όρκος, το Στρατηγικό Βάθος του Αχμέτ Νταβούτογλου, η σημερινή «Γαλάζια Πατρίδα».

▶▶ λέσουν το καθοριστικό τεστ για το Ανατολικό Ζήτημα και τη Μεγάλη Ιδέα. Εκείνοι οι ημίθεοι αγωνιστές του 1821, που άρχισαν το ξήλωμα της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, έμοιαζαν να στοιχειώνουν ξανά την ιστορία και να ολοκληρώνουν το έργο του με τους επιγόνους τους, όταν το 1922 οι τσολιάδες του Πλαστήρα, σκαρφαλωμένοι στο Κάλε Γκρότο, έβλεπαν τις στέγες των πρώτων σπιτιών της Άγκυρας. Και όμως, το όνειρο δεν έμελλε να γίνει αληθινό. Την κρίσιμη περίοδο (1922) η Σοβιετική Ρωσία ενίσχυσε τον στρατό του Μουσταφά Κεμάλ με 80.000 τυφέκια, χιλιάδες λίρες και 2 εργοστάσια πυρίτιδος, με αποτέλεσμα να αντιστραφούν οι εξελίξεις στο πεδίο και να υποστεί η Ελλάδα τη μεγαλύτερη καταστροφή του έθνους μετά την άλωση της Βασιλεύουσας. Η Μικρασιατική Καταστροφή στοιχειώνει ακόμη τους Έλληνες και δημιουργεί ένα πνεύμα φόβου και δειλίας στη συνείδηση των Ελλήνων, που παραμένει ακόμα και σήμερα. Μια μορφή μιθριδατισμού για τους δυνάστες μας επί τέσσερις αιώνες, που ανεξήγητα παραμένει τοξικά φωλιασμένη στην ψυχή των Ελλήνων. Ένας αιώνας από τότε και η Μεγάλη Ιδέα του έθνους έχει μετατραπεί σε φοβικό σύνδρομο και σε «χαμένες πατρίδες».

Στην επέτειο των 200 χρόνων από την Επανάσταση, ιδού η πρόκληση να αναμετρηθούμε με το ιστορικό παρελθόν μας, να κοιταχτούμε στον καθρέφτη και χωρίς φτιασίματα και ωραιοποιήσεις να δούμε κατάματα την αλήθεια και το αποτέλεσμα της εξέγερσης αυτής, την ελληνική ταυτότητα.

Σήμερα και πάλι ο Ελληνισμός βρίσκεται σε θανάσιμο κίνδυνο. Έχουμε μια Τουρ-

κία αναθεωρητική, επιθετική, επικίνδυνη. Ένα κράτος-πειρατής με απέραντες φιλοδοξίες, επιδιώκοντας να καταστεί όχι απλώς περιφερειακή δύναμη, αλλά κυρίαρχη μεγάλη δύναμη, που ποδοπατά το Διεθνές Δίκαιο και επιβουλεύεται τα κυριαρχικά δικαιώματα των γειτονικών της κρατών, ιδιαίτερα του Ελληνισμού. Η δε εξωτερική πολιτική της Τουρκίας βασίζεται στη γεωπολιτική αντίληψη του 19ου αιώνα περί ζωτικού χώρου (lebensraum) που υιοθέτησαν οι ναζί. Ο οδικός χάρτης της Τουρκίας στηρίζεται στις παρακάτω θεωρίες:

- Ο Εθνικός Όρκος
- Το Στρατηγικό Βάθος του Αχμέτ Νταβούτογλου
- Η σημερινή «Γαλάζια Πατρίδα».

Ιδιαίτερη σημασία έχουν οι τρεις ημερομηνίες ορόσημο: 2023 (100 χρόνια από τη Συνθήκη της Λωζάνης), 2053 (600 χρόνια από την άλωση της Πόλης) και 2071 (1.000 χρόνια από τη μάχη του Μαντζικέρτ).

Διατρέχουμε ενδεχομένως κίνδυνο αφανισμού ως έθνος, αν συνδυαστούν η επιθετική - αναθεωρητική πολιτική της Τουρκίας και η ελληνική πολιτική κατευνασμού, ομού με άλλους εθνοκτόνους παράγοντες όπως η υπογεννητικότητα, το Προσφυγικό - Μεταναστευτικό και η φυγή (μετανάστευση) των καλύτερων και πολύ καλά εκπαιδευμένων νέων μας

στο εξωτερικό, όπως ήδη συμβαίνει σήμερα. Για να αποφύγουμε μια νέα εθνική καταστροφή θα πρέπει να απαλλαγούμε από το σύνδρομο της Μικρασιατικής Καταστροφής και το σύνδρομο του μιθριδατισμού (φόβος και δειλία) που διακατέχουν πολλούς σήμερα. Αυτό συμβαίνει γιατί μας έχει παραλύσει και το δηλητήριο του μηδενισμού, όπως διέβλεπε ο Άγγελος Τερζάκης το 1970. Και αν κάποιοι είναι πρόθυμοι να υποκύψουν στις νεοοθωμανικές ονειρώξεις και τους σχεδιασμούς του αμετροεπούς νεοσοουλτάνου και να καταστήσουν τον Ελληνισμό (Ελλάδα και Κύπρο) τουρκικό προτεκτοράτο, να ξέρουν ότι η Ανάγκη, που στέκεται ψηλότερα από εμάς, έχει ορίσει να υπάρχει πάντα Ελλάδα, όσο υπάρχει κόσμος. Γιατί η ελληνική φυλή, η Ρωμισούνη «εν φυλή συνότιζαιρη του κόσμου», όπως λέει ο στίχος του εθνικού ποιητή της Κύπρου Βασίλη Μιχαηλίδη (1849-1917).

Και να είμαστε βέβαιοι ότι «όλες οι φρουρές της μεγάλης ελληνικής Επανάστασης περιέρχονται τα σύνορα του Ελληνισμού περιφρόντιδες. Διότι μας ατενίζουν από την ελληνική αθανασία τους και μας βλέπουν πολύ αφρόντιδες» (Χρήστος Μαλεβίτσης).

Καθώς και ότι το δε σώφρον του ανάνδρου πρόσχημα (θουκουδίδης).
Χρόνια πολλά, Ελλάδα!

Στην επέτειο των 200 χρόνων από την Επανάσταση, ιδού η πρόκληση να αναμετρηθούμε με το ιστορικό παρελθόν μας, να κοιταχτούμε στον καθρέφτη και χωρίς φτιασίματα και ωραιοποιήσεις να δούμε κατάματα την αλήθεια και το αποτέλεσμα της εξέγερσης αυτής, την ελληνική ταυτότητα.

2. ΑΣ ΦΤΙΑΞΟΥΜΕ ΕΛΛΗΝΕΣ

Μέσο: ΤΑ ΝΕΑ

Ημ. Έκδοσης: . . . 24/03/2021 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 24/03/2021

Σελίδα: 6

Τα πρώτα
200 χρόνια
είναι δύσκολα

www.tanea.gr

Μερική άγνοια

ΤΟΥ ΚΩΣΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΙΔΗ

kostas@giannakidis.com

Ας φτιάξουμε Έλληνες

Αν οι δημογραφικές προβλέψεις είναι σωστές, τα 300 χρόνια από την Επανάσταση θα γιορταστούν από πολύ λιγότερους. Θα έχουμε μείνει σχεδόν οι μισοί. Το Πανεπιστήμιο της Ουάσιγκτον, στο Σιάτλ, έχει εκπονήσει μία μελέτη για τη δημογραφική εξέλιξη του πλανήτη τα επόμενα εκατό χρόνια. Η Ελλάδα ανήκει στις 23 χώρες που θα δουν τον πληθυσμό τους να μειώνεται κατά το ήμισυ. Είμαστε ένας οργανισμός που γερνάει και δεν ανανεώνει τα κύτταρά του. Και είναι μαθηματικά βέβαιο ότι μετά από μερικούς, όχι πολλούς, αιώνες, θα εξαφανιστούμε. Αυτό δεν είναι πρωτόγνωρο. Η Ιστορία είναι σπαρμένη με τάφους λαών. Οι Ιάπωνες έχουν υπολογίσει ως και τη μέρα που θα πεθάνει ο τελευταίος από αυτούς, κάποια στιγμή στην αρχή της επόμενης χιλιετίας. Είναι αμφίβολο αν εμείς καταφέρουμε να φτάσουμε ως το τέλος αυτής της χιλιετίας. Κάπου στη μέση της ενδέχεται να εκλείψουμε. Μην μπείτε στον κόπο να ζητήσετε από τις Ελληνίδες να κάνουν περισσότερα παιδιά. Δεν θα σας

ακούσουν. Αλλά και να είχαν τη διάθεση να υπακούσουν, θα έπρεπε να γίνουν όλες πολύτεκνες.

Επίσης μην πείτε ότι το θέμα είναι οικονομικό. Οι καλύτερες χρονιές για τα δημογραφικά της χώρας ήταν και οι πιο σκληρές στο πρώτο μισό του προηγούμενου αιώνα. Η δημογραφική κόπωση ξεκινάει όταν τα εισοδήματα ανεβαίνουν, οι γυναίκες μπαίνουν για τα καλά στην παραγωγή και τα ζευγάρια αντιλαμβάνονται ότι υπάρχουν και άλλα πράγματα στη ζωή πέρα από τα παιδιά και την οικογένεια. Αλλωστε αν το θέμα ήταν οικονομικό, οι εύρωστες χώρες δεν θα αντιμετώπιζαν δημογραφικό πρόβλημα. Τι μπορεί να γίνει; Αν έχετε καμιά καλύτερη ιδέα από τη σχεδιασμένη ενσωμάτωση πληθυσμών που θα τονώσουν τα δημογραφικά της χώρας, ευχαρίστως να μου τη στείλετε και θα τη δημοσιεύσω. Όμως, πιστέψτε με, δεν υπάρχει. Εκτός και αν κάνουμε την τεκνοποίηση επάγγελμα, αλλά και πάλι δεν θα μας έβγαζε από το δημογραφικό τέλμα. Μέρες που είναι, στοχαζόμαστε πολλά για το έθνος, αλλά όχι τη δημογραφική του επιβίωση. Και αφού δεν μπορούμε να γεννήσουμε νέους Έλληνες, ας τους φτιάξουμε.